

Voorwoord

Beleggen en politiek zijn van oudsher stevig met elkaar verbonden. Het kan elkaar versterken en ontcrachten. Overlappen de overtuigingen, dan ontstaat een goed fundament voor groei en ontwikkeling. Ontbreekt de balans, dan ontstaat willekeur en onzekerheid. Het afgelopen jaar haalde het slechtste en het beste in mensen en organisaties naar boven. De kentering in de geschiedenis die het jaar 2025 symboliseert is niet langer slechts een ‘belangrijk kruispunt waar we op staan’ waar speechschrijvers te pas en te onpas aan refereren, het is dit keer een ware herschikking van machtspatronen.

Democratie is niet voor laffe mensen. Het vergt moed, vasthoudendheid en vertrouwen. We zien dat ‘sterke leiders’ zich vergalopperen aan demagogische waanbeelden, zich onttrekken aan internationale samenwerking en dat democratische waarborgen en respect voor de internationale rechtsorde niet langer vanzelfsprekend zijn. In hun eigen retoriek worden ze gesteund door een hoger intuïtief of geestelijk gezag, verpakt in ‘de stem van het volk’. Andersom erkennen officiële religieuze leiders en de ingezetenen zelf dit gezag als zodanig niet en verafschuwen ze publiekelijk de gedragingen. De deugden die de mensheid sociaal bindt, worden door dit type leiders *in extremis* geschonden. De echt sterke leiders, nationale en internationale instituties en de rechterlijke macht voeren daartegen op meer betamelijke wijze heldhaftig verzet. En dat is hard nodig om een armageddon te voorkomen.

We zien dat democratische en defensieve restricties die ons continent in het verleden expliciet waren opgelegd nu als argument worden gebruikt om Europa weg te zetten als onbetrouwbaar en zwak. Restricties waren 80 jaar geleden juist hard nodig om voor eens en voor altijd nieuwe wereldwijde oorlogsdreiging vanuit het hart van Europa te voorkomen. Met bondgenoten werd afgesproken dat we ons binnen Europa niet nogmaals laten ophitsen tot het doorvoeren van een oorlogseconomie door gezamenlijk in te staan voor waarborgen voor vrede en stabiliteit. Die samenwerking waar we in de vrije wereld decennialang rotsvast op konden vertrouwen en die alle betrokken partijen defensief en economisch ten goede is gekomen is het afgelopen jaar plots instabiel

gemaakt. Niet door ons eigen toedoen, maar door moedwillige contractbreuk die volledig als verrassing kwam en de kentering in de geschiedenis markeert.

De rol en inzet van de VEB

Ondanks alle internationale diplomatieke en economische schade en onzekerheid ontspoorde de toch al stevige beurskoersen het afgelopen jaar niet. Ook dat was opzienbarend. Voor de VEB was het een jaar waarin we alle kansen en risico's hebben geprobeerd zo goed en objectief mogelijk te duiden. Via onze website, ons maandblad Effect, de wekelijkse podcast en vrijwel dagelijkse media-inbreng hebben we de politieke impact op beursgenoteerde bedrijven, ontwikkelingen op financiële markten en in beleggingsdienstverlening geduid. We hebben ons tot de laatste dag sterk gemaakt voor de belangen van beleggers. Zo hebben we de Imtech (II) schikking aan u kunnen uitbetalen. Ook dienden we op oudejaarsdag een zeer uitgebreid enquêteverzoek in bij de Ondernemingskamer van het Gerechtshof in Amsterdam inzake de apneu-affaire bij Philips. Die zaak komt op 25 juni dit jaar tot een mondelinge behandeling. De Philips zaak vormt één van de grootste en belangrijkste rechtszaken uit de geschiedenis van de VEB.

De week erna hebben we inzake OCI een verzoek tot het opleggen van een onmiddellijke voorziening bij diezelfde Ondernemingskamer gedaan. Met een rechterlijke beschikking op 13 januari jl. konden we voorkomen dat beleggers de week erna zouden worden overgeleverd